क्षेत्रे सुकृष्टे ह्युपिते च बीजे देवे च वर्षत्यृतुकालयुक्तं । न स्यात् फलं तस्य कुतः प्रसिद्धिरन्यत्र दैवादिति चिन्तयामि ।
कृतं मताक्षेण यथा न साधु साधुप्रवृत्तेन च पाण्डवेन । मया च दुष्पुत्रवशानुगेन यथा कुरूणामयमन्तकालः ।
ध्रुवं प्रवास्यत्यसमीरितोऽपि ध्रुवं प्रजास्यत्युत गर्भिणी या । ध्रुवं दिनादौ रजनीप्रणाशस्तथा क्षपादौ च दिनप्रणाशः । १४०१५
क्रियेत कस्मादपरे च कुर्य्युर्व्वित्तं न दद्युः पुरुषाः कथञ्चित् । प्राप्यार्थकालश्च भवेदनर्थः कथं नु तत् स्यादिति तत् कुतः स्यात् ।
कथन्नु भिद्येत न च स्रवेत न च प्रसिच्येदिति रक्षितव्यं । अरक्ष्यमाणं शतधा प्रकीर्य्येत् ध्रुवं न नाशोऽस्ति कृतस्य लोके ।
गतो ह्यरण्यादपि शक्रलोकं धनञ्जयः पश्यत वीर्य्यमस्य । अस्त्राणि दिव्यानि चतुर्व्विधानि ज्ञात्वा पुनर्लोकमिदं प्रपन्नः ।
स्वर्गं हि गत्वा सशरीर एव को मानुषः पुनरागन्तुमिच्छेत् । अन्यत्र कालोपहताननेकान् समीक्षमाणस्तु कुरून् मुमूर्षून् ।
धनुर्ग्राहश्चार्ज्जुनः सव्यसाची धनुश्च तद्गाण्डिवं भीमवेगं । अस्त्राणि दिव्यानि च तानि तस्य त्रयस्य तेजः प्रसहेत कोऽत्र । १४०२०
निशम्य तद्वचनं पार्थिवस्य दुर्य्योधनं रहिते सौबलोऽथ । अबोधयत् कर्णमुपेत्य सर्व्वं सचाप्यहृष्टोऽभवदल्पचेताः ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि धृतराष्ट्रखेदवाक्ये पञ्चत्रिंशदधिकद्विशततोऽध्यायः ॥ २३५ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्य तद्वाक्यं निशम्य शकुनिस्तदा । दुर्य्योधनमिदं काले कर्णेन सहितोऽब्रवीत् ।
प्रव्राज्य पाण्डवान् वीरान् स्वेन वीर्य्येण भारत । भुङ्क्ष्वेमां पृथिवीमेको दिवि शम्बरहा यथा ।
प्राच्याश्च दाक्षिणात्याश्च प्रतीच्योदीच्यवासिनः । कृताः करप्रदाः सर्व्वे राजानस्ते नराधिप ।
या हि सा दीप्यमानेव पाण्डवानभजत् पुरा । साऽद्य लक्ष्मीस्त्वया राजन्नवाप्ता भ्रातृभिः सह । १४०२५
इन्द्रप्रस्थगते यां तां दीप्यमानां युधिष्ठिरे । अपश्याम श्रियं राजन् दृश्यते सा तवाद्य वै ।
शत्रवस्तव राजेन्द्र न चिरं शोककर्षिताः । सा तु बुद्धिबलेनेयं राज्ञस्तस्माद्युधिष्ठिरात् ।
त्वया क्षिप्ता महाबाहो दीप्यमानेव दृश्यते । तथैव तव राजेन्द्र राजानः परवीरहन् ।
शासनेऽधिष्ठिताः सर्व्वे किं कुर्म्म इतिवादिनः । तवेयं पृथिवी राजन् निखिला सागराम्बरा ।
सपर्व्वतवना देवी सग्रामनगराकरा । नानावनोद्देशवती पर्व्वतैरुपशोभिता । १४०३०
वन्द्यमानो द्विजैराजन् पूज्यमानश्च राजभिः । पौरुषाद्दिवि देवेषु भ्राजसे रश्मिवानिव ।
रुद्रैरिव यमो राजा मरुद्भिरिव वासवः । कुरुभिस्त्वं वृतो राजन् भासि नक्षत्रराडिव ।
यैः स्म ते नाद्रियेताज्ञा न च ते शासने स्थिताः । पश्यामस्तान् श्रियाहीनान् पाण्डवान् वनवासिनः ।
श्रूयते च महाराज सरो द्वैतवनं प्रति । वसन्तः पाण्डवाः सार्द्धं ब्राह्मणैर्व्वनवासिभिः ।
स प्रयाहि महाराज श्रिया परमया युतः । तापयन् पाण्डुपुत्रांस्त्वं रश्मिवानिव तेजसा । १४०३५
स्थितो राज्ये च्युतान् राज्याच्छ्रिया हीनाञ्छ्रियावृतः । असमृद्धान् समृद्धार्थः पश्य पाण्डुसुतान्नृप ।
महाभिजनसम्पन्नं भद्रे महति संस्थितं । पाण्डवास्त्वाऽभिवीक्षन्तु ययातिमिव नाहुषं ।
यां श्रियं सुहृदश्चैव दुर्हृदश्च विशाम्पते । पश्यन्ति पुरुषे दीप्तां सा समर्था भवत्युत ।
समस्थो विषमस्थान् हि दुर्हृदोयोऽभिवीक्षते । जगतीस्थानिवाद्रिस्थः किमतः परमं सुखं ।